

[Industriministeren]

Jeg vil indskrænke mig til at sige, at jeg er glad for, at dette lovforslag kan vedtages med så stort og bredt et flertal, som det fremgår af betænkningen over lovforslaget. Jeg anser det for et godt udgangspunkt for det arbejde, som vi nu igangsætter med henblik på at få en egentlig børsreform, som kan træde i kraft i forbindelse med, at det indre marked for børs-handel træder i kraft fra 1996.

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Vi deler til fulde industriministerens ønske om, at vi får den samlede store børsreform. Derfor kunne man også passende have ventet med at lade realkreditinstitutterne indgå til den tid; så kunne vi jo have et par år, hvor realkreditinstitutterne kunne bevise – ikke bare over for Folketinget, men over for den ganske befolkning – at de for alvor har lagt kursen om, og at man igen kan have tillid til institutionerne.

Men det, der får mig herop, er mere ministerens forsøg på at dække sig bag et EF-direktiv. Her skal industriministeren jo være opmærksom på – hvad jeg er sikker på at industriministeren er – at den måde, realkreditinstitutter er skruet sammen på i Danmark, er ganske unik. Det findes ikke i andre EF-lande på tilsvarende vis. Den måde at have realkreditinstitutter på, der finansierer fast ejendom osv., findes ikke i andre EF-lande. Derfor kan man ikke umiddelbart sige, at fordi der ligger et EF-direktiv, skal vi bare give los for de danske realkreditinstitutter. De er jo noget ganske specielt, som ingen af de andre EF-lande kender til og derfor ikke har haft mulighed for at gøre ophævelser over for, fordi de slet ikke kender den problemstilling, som jeg har ridset op her, hvor et realkreditinstitut skal varetage to modstridende interesser, hvilket vi forventer vil give problemer.

Men det vender vi tilbage til, når vi får den store børsreform. Så ser vi på, om de har kunnet holde sig i skindet, eller om de har givet anledning til halve og hele siders artikler i erhvervssektionerne i landets aviser. Vi håber ikke, det bliver tilfældet, og krydser fingre for, at det her går godt.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1
forkastedes, idet 8 stemte for, 98 imod.

Ændringsforslag nr. 2-4
forkastedes uden afstemning.

§ 1, ændringsforslag nr. 5 og 6, § 2, således ændret, og § 3
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

18) Anden behandling af lovforslag nr. L 267:

Forslag til lov om ændring af lov om statsautoriserede revisorer og lov om registrerede revisorer. (Forbud mod revision af ejervirksomheders regnskaber).

Af Kirsten Jacobsen (FP) og Rahbæk Møller (SF) m.fl.

(Fremsat 14/4 93. Første behandling 30/4 93. Betænkning 16/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

*Forhandling***Kirsten Jacobsen (FP):**

Da vi fik den nye regering, var slagordet jo, at nu skulle det være »Ny kurs mod bedre tider«. Nu skulle vi have en ny moral. Og det viste sig jo også, at statsministeren mente, hvad han sagde, i hvert fald i begyndelsen. Den meget omtalte sag med Solhavegårds konkurs kostede jo en nyudnævnt justitsminister embedet.

[Kirsten Jacobsen]

Selvfølgelig havde justitsministeren, da hun havde været bestyrelsesformand, et ansvar, men vi synes i Fremskridtspartiet også, at der er en anden gruppe, som er ansvarlige. Det er dem, der reviderer de regnskaber, som forskellige bestyrelser i meget stor grad hæfter sig op på.

Derfor har Fremskridtspartiet foreslået, at hvis der er ejerinteresser, skal man ikke kunne revidere et firma. Vi vil have fastslået, at det er et forbud. Man kan godt kalde lovforslag nr. L 267 for lex Revisionsselskabet af 1920. Vi kan såmænd lige så godt snakke lige ud af posen, for det er det, det handler om. Det er den såkaldte kammeratskabsrevision.

Og Solhavegårdsagen var jo ikke et enestående eksempel. Det forholder sig jo sådan, at det revisionsinstitut, som er ejet af fagbevægelsen, kooperationen osv., reviderer den samme socialdemokratiske families virksomheder. Det har det gjort hele tiden, det har det gjort altid. Vi så jo i SiD-sagen i Århus, hvordan underslæb for flere millioner kroner havde kunnet foregå i flere år, for når revisionen kom, meddelte man bare, at man ikke var hjemme den dag, og så så man gennem fingre med det.

Vi har i forbindelse med Ungbos konkurs set, hvordan man 3 måneder før konkursen har kunnet få et revisorregnskab fra Revisions-selskabet af 1920 til flere hundrede millioner kroner, som siger: Der er ingenting i vejen.

En sådan lemfærdig revision, fordi man enten er i familie med dem, der reviderer, eller har ejerinteresser eller på anden måde er sammenblandet, er uacceptabel, fordi et regnskab skal være retvisende. Og for at undgå enhver tvivl, har Fremskridtspartiet sammen med SF fremsat dette forslag, som vil umuliggøre, at noget sådant kan ske i fremtiden,

Socialdemokratiet sagde da også ved førstebehandlingen, at det var de principielt meget enige i og positive over for; det siger de i og for sig stadig væk i betænkningen. Men så siger de, at der foreligger nogle afgrænsningsproblemer: Det kan godt ske, at området egentlig skal være bredere end det, Fremskridtspartiet og SF har taget op i lovforslaget. Derfor vil man afvente, at en revisorkommission kommer med en betænkning. Og da kommissionen kommer med betænkningen allerede til september, vil man stemme imod det lovforslag, der foreligger nu.

Jeg synes, det er en dårlig undskyldning, for selv om et forslag ikke tager alle hjørner af et område med, må det dog være bedre at lukke de helt åbenbare huller her og nu, hvis man mener noget med, at der skal en ny moral til, og at sådan nogle ting, som der har været tale om, ikke skulle kunne lade sig gøre under en socialdemokratisk regering. Men det mener man ikke i Socialdemokratiet, når det er ens egne, det handler om.

Det vil vi tage til efterretning, og så får vi jo se, hvilke skandaler der kan nå at opstå fra nu af og til Revisorkommissionen er færdig med sit arbejde og industriministeren har fået nøklet et forslag sammen, som eventuelt bliver behandlet i næste samling og måske derefter vedtaget. Der kan komme mange skandaler fra mange af den slags virksomheder, som revideres af »1920«, og så kan vi jo feje op efter dem bagefter.

Det sørgelige er jo bare, at der i mange af disse tilfælde vil være gået offentlige penge tabt. Det vil man undgå, hvis man vedtager Fremskridtspartiets og SF's lovforslag.

Ole Vagn Christensen (S):

Det var en ordentlig svada, som startede med »Ny kurs«, ny moral. Ja, det skal jeg sandelig love for, fru Kirsten Jacobsen! Det er kun et halvt års tid siden, sagde jeg den 30. april, at et stort flertal her i Tinget forkastede et forslag af lignende karakter med den begrundelse, at der skulle nedsættes en revisorkommission. Og så vidt jeg ved, har denne revisorkommission ikke afsluttet sit arbejde endnu.

Også ved førstebehandlingen tog vi en lang debat om, at det, man ønsker med dette lovforslag, sådan set kun er at hænge nogle foretagender ud. Det er ikke det seriøse arbejde, det er ikke den høje moral, som man stod og efterlyste, nemlig at man går grundigt til værks, når man går i gang med at undersøge disse ting og få lavet ændringer.

Enighed omkring dette spørgsmål ville have været god moral. Det var det spor, man skulle have fortsat ad, i stedet for ved at bringe enkeltstående sager op at prøve at sige, at det hele nok er af en sådan karakter, at man er nødt til at foretage noget drastisk her og nu.

Vores opfattelse i Socialdemokratiet er, at på den måde laver vi ikke lovgivning.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Hvis den socialdemokratiske ordfører havde læst lovforslaget, ville han have opdaget, at teksten omfatter alle former for virksomheder, hvor der er ejerinteresser. Når jeg nævnte et bestemt revisionsinstitut, er det, fordi problemerne dér er så åbenbare og så åbenlyse og har givet anledning til så mange skandaler, at man alene af den grund burde lukke det hul.

Men naturligvis vil lovforslaget gælde alle andre revisionsinstitutter, som har de samme forhold. Det fremgår ganske klart og tydeligt af teksten.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det er jeg ikke spor i tvivl om, men det var ikke det, der fremgik af den moralske tale, som fru Kirsten Jacobsen netop holdt. Der er også en lang række andre steder, hvor man kunne have påpeget, at der er forhold, som vi bør have øje for, når vi skal i gang med det arbejde, som er så nødvendigt.

Og så vil jeg gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at der ikke er noget med, at det her trækker længe ud. Det er blevet sagt, at det nye lovforslag skulle kunne foreligge ved årsskiftet, og det synes jeg ikke er lang tid. Det synes jeg heller ikke er hastværk, men det ville det være, hvis vi bare greb til at begynde at ændre love, fordi der opstod et eller andet. Der skal gå et grundigt forarbejde forud.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

For det første må jeg sige til hr. Ole Vagn Christensen, at det ikke var mig, der holdt moralsk tale. Jeg citerede faktisk, hvad hr. Ole Vagn Christensens statsminister har sagt i forbindelse med regeringsdannelsen. Jeg citerede, at det blev fremført, at man skulle have »Ny kurs mod bedre tider«, og at man skulle have en ny moral i de politiske beslutningsprocesser. Det er noget, den nuværende statsminister har sagt, og jeg går faktisk ud fra, at også hr. Ole Vagn Christensen står bag de udtalelser fra statsministeren. Men jeg kan forstå, at det ikke gælder, når man rammer nogle af vennerne.

Så vil jeg gerne sige om kommissionsarbejdet, at jeg er helt enig i, at når det handler om store og komplicerede problemstillinger, så er det godt med udvalgsarbejde og med udredningsarbejde. Men man kan stå med så åbenbare problemer, som er så enkle at løse, at selv dette Tings medlemmer uden bistand fra Udvalgsafdelingen kan løse dem. Og hvis man er i den situation, behøver man ikke at genere hverken Revisorkommissionen eller andre med at lave paragrafferne, for så kan man godt gøre det selv. Det er faktisk det, vi får vores løn for.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu er jeg fuldstændig klar over, hvordan fru Kirsten Jacobsens moral er, så det vil vi ikke snakke mere om, eller i det hele taget om den moralkodeks, som man prøver at lægge op her. Jeg mener, det smager meget af dobbeltmoral.

Hvis den holdning, som fru Kirsten Jacobsen har nu, nemlig at det er noget, der er nemt at lave, også var en holdning, man havde, dengang et flertal forkastede, at man skulle lave ændringer, og henviste til, at spørgsmålet burde undersøges af en revisorkommission, hvorfor gjorde man det så ikke? I stedet for fik vi denne revisorkommission, og et flertal afviste at lave ændringer.

Jeg synes som sagt, det er rimeligt, når man har nedsat en revisorkommission, at den så også får lov at gøre arbejdet færdig. Det står jeg helt bag.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Jeg vil understrege, at der er ingen, der vil forhindre Revisorkommissionen i at gøre arbejdet færdig. Men kritikken af Revisionsinstituttet af 1920 er så åbenbar og så eklatant, at et flertal i Tinget burde kunne gribe ind over for disse misforhold. Jeg er fuldstændig enig i fru Kirsten Jacobsens kritik, og man skal efter min bedste opfattelse være særdeles tykudet for ikke at forstå, at problemerne er voldsomme og akutte, og at Folketinget burde kunne tage sig sammen til at foretage de nødvendige opstramminger.

Men jeg vil da gerne understrege, at problemet er ikke bare »1920«. Det er da ikke det

[Jens Thoft]

eneste problem, og derfor er det da helt fint, at Revisorkommissionen kommer med sin betænkning. Efter min bedste opfattelse vil der desværre være behov for begge dele.

Det sidste, jeg vil sige, er, at jeg gerne vil bede industriministeren om at bekræfte hr. Ole Vagn Christensens udtalelse. Hr. Ole Vagn Christensen lovede på industriministerens vegne, at der ville blive fremsat lovforslag på baggrund af Revisorkommissionens betænkning senest ved årsskiftet – og nu vil jeg understrege, at jeg gik ud fra, at det var årsskiftet 1993-1994 og ikke år 2030-2031 – altså senest årsskiftet 1993-1994. Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte, og kan vi få en bekræftelse på det, vil jeg da se det som et lille skridt i den rigtige retning.

Men branchen har brug for et vink med en vognstang om, at den må til at opføre sig ordentligt, og det her kunne være et af dem.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Det var lidt svært at få mening i hr. Ole Vagn Christensens tale. Jeg forstod ærlig talt ikke, hvad hr. Ole Vagn Christensen mente, da han sagde, at nu kender vi alle sammen fru Kirsten Jacobsens moral, særlig dobbeltmoral. Men det kan jo være, hr. Ole Vagn Christensen kan forklare mig det.

Den moral og den morale, der ligger i dette lovforslag, er, at venskabsrevision ikke skal være tilladt, og åbenbare huller, som giver chancer for noget sådant, skal lukkes, så hurtigt det kan lade sig gøre. Det er den morale, som ligger i dette forslag. Den vedstår Fremskridtspartiet gerne.

Men jeg opfattede faktisk også, ja, jeg hørte i hvert fald det, hr. Ole Vagn Christensen sagde – mest som et tågehorn, der lyder fra et skib i havsnød.

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen har ordet for en kort bemærkning, og så har jeg til hensigt at afslutte de korte bemærkninger om denne sag. Det skal lige erindres, at det er en anden behandling.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal bare gøre en enkelt lille kort bemærkning.

Jeg synes, det er dejligt, at vi er kommet tæt på spørgsmålet om moralen. Jeg synes, hr. Jens Thoft sagde det meget rigtigt, og hvis fru Kirsten Jacobsen havde haft den moral, havde hun ikke kun trukket nogle enkelte revisionsfirmaer frem eller måske endda kun et enkelt, men havde også nævnt, hvordan det står til mange andre steder, hvor vi har været udsat for, at der har været nogle ting, som man med god grund kunne anfægte. Det ville ikke være det samme som denne situation, hvor man her i Folketinget prøver at lægge et enkelt foretagende for had.

Jeg er helt sikker på, at de forhold nok skal blive rettet, og jeg er også helt sikker på, at når vi får Revisorkommissionens arbejde, kan vi se meget, meget mere. Så bliver vi i stand til at lave en endnu mere nøgtern lovgivning end det hastværk og lastværk, man prøver at lægge op til her, og som ikke løser problemerne.

Formanden:

Det er min opfattelse, at de korte bemærkninger går i tomgang. Men jeg vil tillade to korte bemærkninger mere, inden ministeren får ordet.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til hr. Ole Vagn Christensen, at der ikke er tale om hastværk eller lastværk. Der er heller ikke tale om, at man ikke har gjort noget fra forslagsstillernes side tidligere. Tidligere, da man behandlede et revisorlovforslag, blev det forslag, som vi nu står over for som lovforslag, stillet som ændringsforslag og blev stemt ned af Socialdemokratiet. Derfor har Socialdemokratiet haft god grund til at overveje problematikken i dette forslag rigtig, rigtig længe, og den er så enkel, den er så letfattet, at selv hr. Ole Vagn Christensen burde kunne fatte, hvad der står i den.

Jeg vil gerne sige med hensyn til min moral, som jeg også sagde tidligere, at den form for revisionsarbejde, som man udfører nu, vil Fremskridtspartiet ikke acceptere, og det forstår jeg at Socialdemokratiet vil.

Formanden:

[Formanden]

Jeg vil gerne sige til fru Kirsten Jacobsen, at der er visse grænser for, hvorledes man kan tiltale og omtale andre mennesker, andre medlemmer af Folketinget. Fru Kirsten Jacobsen vil se, hvad jeg mener med det, når hun læser i forhandlingerne, hvad der blev sagt.

Hr. Jens Thoft har ordet for en kort bemærkning, og det bliver den sidste i denne omgang.

(Kort bemærkning).

Jens Thoft (SF):

Må jeg udtrykke mig på den måde, at det er min bestemte opfattelse, at hr. Ole Vagn Christensens evne til at lytte og forstå det, som jeg sagde, lader meget tilbage at ønske.

Hvad jeg sagde, var fuldstændig i tråd med det, fru Kirsten Jacobsen sagde, nemlig at problemerne for Revisionsinstituttet af 1920 var så akutte og så eklatante, at man skulle være usædvanlig tungnem for ikke at forstå, at det var vigtigt, at der blev grebet ind. Og det må hr. Ole Vagn Christensen altså ikke udlægge som, at jeg undsagde fru Kirsten Jacobsen. Jeg er fuldstændig enig med fru Kirsten Jacobsen.

Men jeg tilføjede så: problemerne er desværre ikke bare »1920«; det er det hjørne, vi tager fat på her. Jeg har dermed ikke undsagt det arbejde, der ligger i Revisorkommissionen. Jeg tror, det er vigtigt.

Men lad os få startet i en fart for at give branchen et vink med en vognstang om, at den bør opføre sig ordentligt, og det er der alt for mange der ikke har gjort alt for længe, og »1920« er et af de firmaer, der er grund til at fremhæve ved enhver tænkelig lejlighed.

Industriministeren (Trøjborg):

Der er under debatten stillet et spørgsmål til industriministeren af hr. Jens Thoft, der spørger, om der vil komme et lovforslag, der regulerer disse forhold. Det drejer sig altså om revisionsvirksomheders forhold til deres aktionærer: Hvor stor en ejerdel har virksomheder, som revideres af det pågældende revisionsfirma, i revisionsfirmaet, hvilken afhængighed har revisionsfirmaet af en enkelt kunde?

Jeg kan bekræfte, at regeringen vil fremsætte et lovforslag, der regulerer disse forhold, inden årsskiftet. Jeg kan henvise til det dagsordensforslag, som Folketinget for nylig vedtog i forlængelse af en forespørgselsdebat rejst af fru Kirsten Jacobsen vedrørende den finansielle sektor.

Det er efter min bedste opfattelse en noget forfejlet debat, vi har i dag, når man fra fru Kirsten Jacobsens og hr. Jens Thofts side fokuserer så meget på Revisionsinstituttet af 1920. I den forbindelse må jeg måske gøre opmærksom på, at Revisionsinstituttet af 1920 jo, som hr. Jens Thoft klart giver udtryk for, ikke er det eneste institut, som har været kritiseret i dagspressen. Det er nok så meget kritikken af andre revisionsvirksomheder, der har givet anledning til, at vi agter at fremsætte et lovforslag, der skal regulere disse forhold og give det, som hr. Jens Thoft kalder et vink med en vognstang, til branchen.

I det lovforslag, vi her behandler, tales der jo om direkte eller indirekte interessent, aktionær, anpartshaver eller lignende ejerandele, som virksomheder kan have i det pågældende revisionsinstitut. For så vidt angår »1920« og det, der blev nævnt fra fru Kirsten Jacobsens side, Solhavegård, er der jo ikke tale om en direkte indblanding. Om der er en indirekte indblanding, kan vi sikkert få en lang diskussion om, men det er klart, at vi her har et afgrænsningsspørgsmål, som kræver nøjere analyse.

Derfor har Revisorkommissionen nedsat tre arbejdsgrupper, der skal se på dette forhold. Som bekendt vil den afgive betænkning i september måned, og jeg vil gerne bekræfte det, som Folketinget vedtog, og som regeringen gav tilsagn om at ville følge op, nemlig et lovforslag, der regulerer forholdene. Lovforslaget vil blive fremsat for Tinget inden udgangen af indeværende år.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

§§ 1-3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

19) Anden behandling af lovforslag nr. L 310:

Forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme. (Loft over grundskyldpromillen for landbrugs- og lignende ejendomme).

Af indenrigsministeren (Birte Weiss).

(Fremsat 19/5 93. Første behandling 27/5 93. Betænkning 16/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op-hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

20) Anden behandling af lovforslag nr. L 194:

Forslag til lov om ændring af lov om mægling i arbejdsstridigheder.

Af Lilli Gyldenkilde (SF) m.fl.

(Fremsat 23/2 93. Første behandling 16/3 93. Betænkning 15/6 93).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Lilli Gyldenkilde (SF):

SF fremsatte forslag til ændring af forligsmandsloven meget tidligt i Folketingets samling. Uheldigvis blev det sådan, at det først kom på dagsordenen på et tidspunkt, hvor partierne med rette kunne sige, at forslaget kom som en hund i et spil kegler.

Det kom nemlig midt i en overenskomstsituation, som det hedder på nudansk.

Det er længe siden, og nu står vi med forslaget til anden behandling. Jeg må sige, at mange af de ord, der blev sagt ved første behandling, gik i retning af, at var forslaget ikke kommet som en hund i et spil kegler, ville man have set på det, for det er klart, at de regler i forligsmandsloven, jeg her taler om, og som er 20 år gamle, trænger til at blive revideret.

Det, det handler om, er nemlig sammenkædningsreglen og 35 pct.-reglen. Flere, jeg vil sige fremtrædende socialdemokrater har i fagblade og lignende givet udtryk for, at de var enige i, at der bør ske en demokratisering af disse regler.

Vi så tydeligst, hvad reglerne betød, dengang slagteriarbejderne stemte en overenskomst ned med en stor majoritet, men på grund af sammenkædningsregel og 35 pct.-regel endte med at måtte arbejde efter overenskomster, de egentlig havde sagt nej til. Det betød – jeg har nemlig ikke glemt, at de blev lavet om sidste gang – at de i 4 år måtte kæmpe for at få en arbejdstid, de kunne holde ud at leve med. De vandt kampen til sidst, og det var godt, men det kunne de have klaret på mindre end 2 år, hvis reglerne havde været i overensstemmelse med, hvad man må forlange reglerne er i 1993.

Ved de seneste overenskomster var det journalisterne, der kom i klemme. De havde ikke forlangt en krone, om jeg så må sige, i lønningsposen til forhandlingerne om deres overenskomster. De havde forlangt penge for nogle orlovsordninger, hvilket tydeligt er noget af det, der peger fremad med hensyn til at få rotation på arbejdsmarkedet. Det synes jeg jo var strålende, uden jeg dermed skal blande mig i deres overenskomster. De måtte, på grund af at de fik deres overenskomster sammenkædet med mureres, tømreres, jord- og betonarbejderes osv., finde sig i, at de fik nogle lønforhøjelser, som de ikke havde bedt om, mens alt det, de havde bedt om, blev taget af bordet. Det er